

Als tweede figuur uit de pleiade van Leuvense kunstenaars, kozen we Philippe De Smedt, sinds 1984 docent schilderkunst aan de kunstacademie te Leuven, in opvolging van Jos Vanbekbergen en Paul Mariën, die we ook bij de beste elementen rekenen.

Philippe De Smedt werd geboren in Oostende in het Expo-jaar 1958. Zijn talent kreeg hij met zijn geboorte en kweekte deze aan in de gerenommeerde Sint-Lucasschool van Schaarbeek, finaliteit beeldende kunsten en schilderkunst met grote onderscheiding.

Sinds 1985 toonde hij met trotse creaties in meerdere tentoonstellingen, waar we zijn groeiend talent steeds ten volle konden waarderen. Philippe is een kunstenaar, die wars van alle opgeklopte publiciteit, zijn eigen weg gevonden heeft hoofdzakelijk als portret- en figuurschilder.

Aan een kunstenaar die zich aandient als portretschilder, mag men hoge eisen stellen en zal men verwachten dat hij zijn object, de figuur, aandurft. Onder specialisten zal men de vaardigheid van een portretschilder toetsen aan een belangrijk criterium: durft hij handen te schilderen. Een doorsneeschilder die zich waagt aan het portret, zal zijn onmacht tonen door het wegmoffelen of het verdoezelen van de handen. Het vergt niet alleen een grondige kennis van de anatomie, het vereist bovendien een scherpe blik op de werkelijkheid.

De echtgenote van een man, die door Philippe was gepenseeld in vol ornaat, merkte het onmiddellijk op, toen het schilderij werd getoond: 'Die handen op het schilderij, dat zijn echt zijn handen', liet ze zich spontaan ontvallen. Wanneer Philippe De Smedt zich aandient als portretschilder wil niet zeggen dat hij andere onderwerpen niet beheerst.

We horen het de schilder graag zelf uitleggen. Mijn motto, zegt hij, is gesteund op een term uit het computerjargon WYSIWYG – What You See is What You Get – wat je ziet is wat je krijgt. Mijn schilderijen zijn als een visuele ervaring. Ook voor de toeschouwer moet het onderwerp visueel zichtbaar overkomen. De eventuele emoties, gedachtenontwikkeling, interpretaties zijn er al dan niet intentioneel mee verbonden. De kunstenaar verwacht dat de toeschouwer hem daarin zal willen volgen. Of die intenties overeen zullen komen, blijft nog de vraag. Toch laat Philippe zijn werk traditioneel noemen.

Hij laat zich inspireren door kunstwerken uit de geschiedenis die voor hem een voorbeeld en leidraad zijn en die hij intens bestudeert. Niet om klakkeloos over te nemen, maar om ze te bespeuren en ze grondig te bestuderen.

Hij is ervan overtuigd dat hij mee een schakel is op een weg die al eeuwen geleden is aangelegd en die hij mag berijden. Maar hij berijdt deze weg met de bagage die hij heeft geërfd, met zijn eigenzinnige kijk en eigen aanvoelen.

Want vaardigheid – en hij citeert de Britse toneelschrijver Tom Stoppard – zonder verbeelding, noemen we ambachtelijkheid en verbeelding zonder vaardigheid noemen we moderne kunst.

Wanneer we het hebben over portretschilders dan denken we gemakkelijk aan de Vlaamse grootmeesters Van Eyck, Memling of Vander Weyden, aan Holbein, Dürer of later aan Rubens, Van Dijck, Jordaens, Cornelius De Vos, aan Ingres, of aan Opsomer. Philippe De Smedt mag gerust zijn plaats innemen als talentvolle hedendaagse kunstenaar. Met het karakter en de smaak van zijn eigen tijd.

Zijn atelier bevindt zich sinds 1985 in de Stationsstraat 35 te Herent. Tijdens de LHG- nieuwjaarsreceptie zullen enkele van zijn werken te bewonderen zijn.